

at i Kjøbenhavn intet Jorddrivelsessystem finder Sted, og der er altsaa ingen Grund til for Kjøbenhavn at vedtage en særegen Lov med Hensyn til de Huusvilde, som ikke der ere forførgelsesberettigede. Men enhver Huusvild vil derimod, naar Loven affattes efter Forslaget Nr. 2, blive behandlet med en langt større Faveur paa Landet end i Kjøbenhavn, og jeg troer ikke, der er Anledning til at indføre en saadan Modsigelse i Lovgivningen. Hvad angaaer Lovens egentlige Hensigt, da formener jeg, at Motiverne vel i Almindelighed betjene sig af saadanne Udtryk, som kunne forstaaes om alle Slags huusvilde Personer — og maafee vil det være noget penibelt at tilvelebringe den rette Fortolkning —, men jeg troer dog, at Meningen er temmeligt nøie betegnet ved de Ord af Motiverne, som jeg tidligere har anført, og iøvrigt vil den ærede Minister jo være istand til at oplyse, hvorvidt Udkastet har havt i Sinde at gaae.

Ole Nielsen: Jeg kan ikke være enig med den ærede 2den Landsstingsmand for 6te Landstingskreds (Schroll), men jeg maa ganske holde mig til den ærede Ordfører i, at der ikke bør indrømmes Gaard- eller Haveplads. Jeg troer, at det er en Gene for en Mand, der skal afgive et Stykke Jord til et Huus, men det maa være en langt større Gene, naar han skal afgive Haveplads. Det er jo forbundet med megen anden Uleilighed, f. Ex. med Hensyn til Kreaturer; det kan jo tænkes, at den Mand, som faaer Havejorden udlagt, at han ikke er i Stand til at holde et forsværligt Hegn derom, og at Kreaturer saaledes ville komme ind, saa at det vil blive til mere Gene for denne Mand at have Haveplads end ikke at have den, og det vil være til Gene paa begge Sider. Det er ikke, fordi jeg jo indrømmer, at man maa gjøre for de Fattige, hvad man kan, men jeg kan ikke indrømme det her. Derimod er jeg enig med den ærede Deputerede, som har stillet et Endringsforslag til § 4 (Boigt), hvori han puffer udmeldt Mand „af en anden Commune“. Jeg troer, det vil være rettest, fordi man kan ofte handle saa godt man vil, og Ens Medmennesker kunne dog sige, at man har handlet urigtigt, og jeg troer derfor, at de, som ere udenfor den Co-

mune, som Sagen angaaer, bedst kunne afgjøre den.

Pastor Sørensen: Det er blot en lille Bemærkning, jeg vil gjøre. Det er allerede sagt af den ærede Ordfører, med Hensyn til det Forslag, som er gjort af den ærede 1ste Landsstingsmand for 9de Valgkreds (Dahl), at naar det deri hedder: „mod Betaling“, saa er dette et altfor ubestemt Udtryk, da den enten kan være forholdsvis høi eller antagelig, og at det derfor behøvede nogen Bestemmelse, noget mere Betegnende, og at det var bedre, som det staaer i den provisoriske Lov. Den ærede Forslagsstiller har derfor gjort opmærksom paa, at det ikke var Meningen, at Udtrykket: „mod Betaling“ kun var valgt, for at fremstille Sagen i sin Almindelighed; eftersom jeg forstod ham, skulde det kun anses for at henhøre til de huusvilde Personer og ikke til dem, der skulle staae dem Huusly, nemlig Forstanderskaberne, hvorpaa den 2den Paragraph i den provisoriske Lov peger hen, naar der siges: for den i Egnen sædvanlige Betaling. Det synes ogsaa, naar man læser det i Sammenhæng i al Fald ganske rigtigt at kunne forstaaes, som det bør forstaaes, i den provisoriske Anordning; thi det hedder: Til Dypførelse af de for Sognets Fattige nødvendige Fattighuse, eller til Dypførelse af Boliger for saadanne huusvilde Personer i Fattigdistriktet, der ikke paa anden Maade mod Betaling kunne staaes Huusly i Sognene — „skal den dertil fornødne Byggeplads kunne fordrøes Kommunen udlagt mod fuldstændig Erstatning til Grundeieren“. I Anledning deraf turde jeg ikke lade ubemærket, inden der kommer Afstemning i Sagen, at dette „mod Betaling“ maa have en sliig Begrændsning, og da denne vanskeligt vil kunne sættes i en Talstørrelse, saa maatte der staae, som der staaer i Loven „mod den i Egnen sædvanlige Betaling“, eller mod antagelig Betaling eller noget andet indskrænkende Ord; thi Betaling er saa udvidet en Betydning, at Jord derefter kunde saagodtsom aldeles nægtes.

Holberg: Forsaavidt der atter idag er reist Spørgsmaal om, hvorvidt en saadan tvungen Afstaaelse af Jord, som denne Lov tilfigter, skulde være overeensstemmende med Grundlovens § 87, saa maa jeg tillade mig at be-